I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2413/95

av den 6 oktober 1995

om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av ferrokiselmangan med ursprung i Ryssland, Ukraina, Brasilien och Sydafrika

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3283/94 av den 22 december 1994 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen [1], särskilt artikel 23 i denna, genom vilken det fastställdes att rådets förordning (EEG) nr 2423/88 av den 11 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen [2], skall fortsätta att gälla för förfaranden för vilka en utredning som pågick den 1 september 1994 inte hade avslutats på dagen för ikraftträdande av förordning (EG) nr 3283/94,

med beaktande av förordning (EEG) nr 2423/88 (nedan kallad "grundförordningen"), särskilt artikel 12 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen överlämnat efter samråd med Rådgivande kommittén, och

med beaktande av följande:

A. PROVISORISKA ÅTGÄRDER

(1) Genom förordning (EG) nr 3119/94 [3] ("förordningen om preliminär tull") införde kommissionen preliminära antidumpningstullar på import till gemenskapen av ferrokiselmangan som omfattas av KN-nr 7202 30 00 och som har ursprung i Ryssland, Ukraina, Brasilien och Sydafrika.

Genom förordning (EG) nr 866/95 [4] utsträckte rådet giltighetstiden för dessa tullar med två månader.

B. EFTERFÖLJANDE FÖRFARANDE

(2) Sedan de preliminära antidumpningstullarna införts framförde följande parter skriftligen sina synpunkter:

— Comité de Liaison des Industries de Ferro-Alliages ("Euroalliages"; klagande).

— Två sydafrikanska producenter, Highveld Steel and Vanadium Corporation Limited och Samancor Limited.

— De ukrainska myndigheterna och två ukrainska producenter, Nikopol Ferro Alloy Plant och Zaporozhye Ferro Alloy Plant.

— Två brasilianska producenter, Companhia Paulista de Ferro Ligas och Sibra Eletrosiderurgica Brasileira SA.

— The British Iron and Steel Producers Association (BISPA).

— En oberoende importör i Luxemburg, SA des Minerais.

— En importör i Förenade kungariket, Victoria Alloys (U.K.) Limited.

Kommissionen beviljade de parter som begärt att få yttra sig tillfälle till detta.

(3) Kommissionen fortsatte att efterforska och kontrollera alla uppgifter som ansågs nödvändiga för sina slutgiltiga utredningsresultaten.

(4) Parterna informerades på begäran om de väsentliga uppgifterna och övervägandena, på grundval av vilka det var meningen att rekommendera införandet av slutgiltiga antidumpningstullar och uttaget av de belopp som säkerställts i form av en preliminär tull. Sedan parterna fått uppgifterna beviljades de också en skälig frist för att inkomma med synpunkter.

[1] EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1251/95 (EGT L 122, 2.6.1995, s. 1).
[2] EGT nr L 209, 2.8.1988, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 522/94 (EGT nr L 66, 10.3.1994, s. 10).
[3] EGT nr L 330, 21.12.1994, s. 15.
[4] EGT nr L 89, 21.4.1995, s. 1.

(5) Parternas synpunkter beaktades och kommissionen ändrade sina slutsatser där så ansågs lämpligt.

C. PRODUKTER SOM OMFATTAS AV UTREDNINGEN OCH LIKADAN VARA

(6) Eftersom ingen part har yttrat sig angående den vara som är föremål för bedömning och den likadana varan efter införandet av de provisoriska antidumpningsåtgärderna bekräftas härmed slutsatserna i punkterna 9 och 10 i ingressen till förordningen om preliminär tull.

D. DUMPNING

1. NORMALVÄRDE

Ryssland och Ukraina

(7) I avsaknad av nya argument bekräftas slutsatserna i punkterna 12 och 13 i förordningen om preliminär tull.

Brasilien

(8) För de preliminära slutsatserna hade kommissionen beräknat ett enda normalvärde och följaktligen en enda dumpningsmarginal för de båda brasilianska producenter som samarbetade vid förfarandet eftersom de befanns vara närstående, dvs. att den ena var dotterbolag till den andra.

(9) De brasilianska producenterna begärde att individuella normalvärden och således individuella dumpningsmarginaler skulle fastställas. De hävdade att den metod som kommissionen använt inte var förenlig med artikel 13.2 i grundförordningen i vilken det fastställs att antidumpningstullar bör införas individuellt för varje samarbetande exportör. De hävdade vidare att denna behandling strider mot artikel 2.3 c i den förordningen enligt vilken normalvärdet skall baseras på någon annan exportörs priser eller kostnader endast om en exportör varken producerar eller säljer varan i ursprungslandet. De nämnda producenterna hävdade också att de agerar åtskilt på marknaden och påpekade att de har separat bokföring och separata redovisningssystem. Slutligen påstod de att den ena av parterna skulle missgynnas oskäligen om en enda dumpningsmarginal fastställdes eftersom dennas dumpningsmarginal är avsevärt lägre än den andras. Av dessa anledningar har de brasilianska exportörerna begärt att individuella dumpningsmarginaler skall fastställas.

(10) Det är allmän praxis hos gemenskapens institutioner att för producenter beräkna en enda dumpningsmarginal på grundval av ett genomsnitt av de uppgifter som båda producenterna lämnat, när den ena producenten är dotterbolag till och därför kontrolleras av den andra. Att beräkna individuella dumpningsmarginaler skulle antagligen medföra att antidumpningsåtgärderna kringgicks, vilket skulle göra dem verkningslösa, eftersom närstående producenter skulle kunna leda sin export till gemenskapen med hjälp av det dotterbolag som har den lägsta dumpningsmarginalen. En sådan metod är inte oförenlig varken med artikel 2.3 c i grundförordningen, eftersom den exporterande enheten producerar och säljer varan på den brasilianska hemmamarknaden, eller med artikel 13.2, i vilken det krävs att leverantörens namn nämns i den förordning genom vilken tullen införs endast om detta är praktiskt genomförbart. I det berörda fallet fastställdes en enda dumpningsmarginal, som också ansågs relevant för icke-samarbetande producenter, eftersom endast två brasilianska producenter samarbetade och den ena var dotterbolag till den andra.

(11) Slutligen bekräftas den metod som används för beräkning av normalvärdet för två samarbetande brasilianska producenter, enligt punkt 14–18 i förordningen om preliminär tull.

Sydafrika

(12) Kommissionen fastställde normalvärdet på grundval av försäljningspriserna på den sydafrikanska hemmamarknaden vid normal handel och i representativa kvantiteter enligt artikel 2.3 a i grundförordningen.

(13) En sydafrikansk producent hävdade att viss försäljning på den sydafrikanska hemmamarknaden hade skett till kunder med vilka det, indirekt genom en av företagets aktieägare och ett dotterbolag till denna, fanns ett aktieägarförhållande. Producenten påstod att dessa kunder därför borde anses vara närstående och att man därför borde bortse från den försäljningen vid fastställandet av normalvärdet. Exportören hävdade att resten av försäljningen på hemmamarknaden under utredningsperioden utgjorde mindre än 5 % av exportvolymen till gemenskapen. Exportören påstod därför att kommissionen borde konstruera normalvärdet på grundval av tillverkningskostnader, försäljningskostnader, allmänna kostnader och administrationskostnader samt ett rimligt vinstbelopp.

(14) Detta påstående måste tillbakavisas. Kommissionen fann att försäljningspriserna och kostnaderna för transaktioner till de berörda kunderna var helt i linje med försäljningspriserna och kostnaderna för transaktioner till kunder som enligt exportören var helt oberoende och fann inget som tydde på att förhållandet hade sådan inverkan på priserna för försäljningstransaktionerna att de inte borde anses ha skett vid normal handel. Vidare lämnade den sydafrikanska producenten inga uppgifter som stöd för detta påstående.

Slutsatserna i punkterna 19 – 21 i förordningen om preliminär tull bekräftas därför.

2. EXPORTPRISER

Ryssland

(15) I avsaknad av några nya argument bekräftas slutsatserna i punkt 22 i förordningen om preliminär tull.

Ukraina

(16) För sitt preliminära ställningstagande fastställde kommissionen exportpriserna för FeSiMn med ursprung i Ukraina delvis på grundval av de kontrollerade priser som betalades eller skulle betalas av två oberoende importörer som samarbetade vid utredningen och delvis på uppgifter från Eurostat. Eurostat ansågs som det bästa tillgängliga beviset enligt artikel 7.7 b i grundförordningen för den återstående exportförsäljning som de båda importörerna i fråga inte redovisat.

(17) En av de båda ukrainska producenter som samarbetade hävdade att den, inom ramen för det preliminära fastställandet, av kommissionen berövats sina grundläggande lagliga rättigheter eftersom exportpriserna (och justering av exportpriserna, se punkt 24 nedan) delvis grundats på förtrolig information, det vill säga uppgifter som lämnats av de två oberoende importörer som samarbetade vid förfarandet, som inte gjorts tillgänglig för honom för kontroll.

(18) Vid sin undersökning fann kommissionen, såsom beskrivs i punkt 23 i förordningen om preliminär tull, att de uppgifter om exportförsäljning som den andra samarbetande ukrainska producenten hade lämnat var oanvändbara, särskilt som det met utgångspunkt från svaren på frågeformulären inte gick att fastställa om exportförsäljningen var avsedd för gemenskapen eller inte. Vidare påpekade den berörda ukrainska producenten i fråga, fastän han lämnade uppgifter som tydde på att produkterna var avsedda för gemenskapen, att den inte kunde garantera att de exporterade kvantiteterna faktiskt importerades till gemenskapen. Dessutom uppgick den totala kvantiteten som exporterats till gemenskapen, enligt uppgifter i de både ukrainska producenternas frågeformulär, till mer än tre gånger det antal ton som i Eurostat uppgavs ha ukrainskt ursprung. Av dessa anledningar ansågs de uppgifter som de ukrainska exportörerna lämnat vilseledande och har inte beaktats vid den slutliga fastställandet av exportpriserna enligt artikel 7.7 b i grundförordningen.

(19) Exportpriserna fastställdes slutgiltigt på grundval av uppgifter från Eurostat. Eurostatuppgifterna ansågs mera relevanta för fastställande av exportpriserna för FeSiMn med ursprung i Ukraina eftersom de omfattade all import till gemenskapen under undersökningsperioden. Detta gällde inte de uppgifter som lämnats av de båda samarbetande importörer som svarade för 53 % av denna import. De uppgifter som dessa importörer lämnat och som kommissionen kontrollerat motsvarade i allmänhet de priser som man fått från Eurostat. Beträffande import från icke-marknadsekonomier, t.ex. Ukraina, bör det vidare noteras att gemenskapsinstitutionerna i allmänhet fastställer en enda dumpningsmarginal för all export till gemenskapen utan att beräkna en bestämd marginal för enskilda exportörer. Att man bortser från prisuppgifterna från de båda ukrainska exportörerna medför därför inte att dessa missgynnas, eftersom priserna för deras exporttransaktioner finns med i Eurostatuppgifterna. Dessutom är Eurostatuppgifterna allmänt tillgängliga, vilket medför att den berörda ukrainska exportören kan försvara sig genom att kontrollera om gemenskapsinstitutionernas slutsatser är riktiga.

Brasilien

(20) I avsaknad av nya argument bekräftas slutsatserna i punkt 25 i förordningen om preliminär tull.

Sydafrika

(21) En sydafrikansk producent yrkade vissa ändringar av de kostnader och den vinst som kommissionen beräknat i samband med rekonstruktionen av exportpriserna enligt artikel 2.8 b i grundförordningen. Detta yrkande, som stöddes av vederbörlig bevisning, godtogs och motsvarande ändringar har gjort.

Jämförelse

Ryssland

(22) De ändringar av justeringarna som gjordes för Brasilien av jämförelseskäl och som beskrivs i punkt 27–31 nedan gjordes också för fastställande av normalvärdet för Ryssland eftersom Brasilien valts som referensland.

I avsaknad av nya argument bekräftas härmed de slutsatser som anges i punkterna 27 och 29 i förordningen om preliminär tull.

Ukraina

(23) Vid det preliminära fastställandet fann kommissionen att de uppgifter som de båda samarbetande ukrainska producenterna lämnat då det gäller krav på justeringar på grund av skillnader i fysiska egenskaper och försäljningskostnader antingen inte styrktes av påtagliga bevis (krav på justeringar på grund av högre fosforinnehåll samt krossning och sortering) eller inte motsvarade de kontrollerade uppgifter som lämnats av två oberoende importörer som samarbetade vid undersökningen (kreditkostnader och order). Kommissionen ansåg därför att de ukrainska producenternas uppgifter var vilseledande och grundade sina slutsatser på de uppgifter från de samarbetande importörerna som var kontrollerade och som ansågs som bästa tillgängliga bevis i enlighet med artikel 7.7 b i grundförordningen.

(24) En av de båda samarbetande ukrainska producenterna hävdade att kommissionen, inom ramen för det preliminära fastställandet, hade berövat den dess grundläggande lagliga rättigheter eftersom fastställandet av justeringarna i exportpriserna baserats på förtrolig information, det vill säga uppgifter från de båda oberoende importörer som samarbetade vid förfarandet, som inte gjorts tillgängliga för honom för kontroll.

(25) Det bör påpekas att de justeringar av jämförelseskäl som gjorts på den berörda producentens begäran och som beräknats preliminärt på grundval av förtrolig information, har behållits vid det slutgiltiga fastställandet eftersom inga nya bevis lagts fram sedan preliminära tullar införts. Det ansågs rimligt att grunda dessa justeringar på kontrollerade uppgifter från en annan källa i stället för att helt och hållet avvisa de berörda exportörernas krav på grund av att de inte var vederbörligen styrkta. Påståendet att exportören i fråga har fråntagits sina grundläggande lagliga rättigheter saknar därför grund.

(26) De ändringar som gjorts för justeringar för Brasilien, av de anledningar som anges i punkterna 27–31 nedan, gjordes också för Ukraina.

Brasilien

(27) Kommissionen hade för sina preliminära slutsatser fastställt ett månatligt normalvärde. De månader då de vägda genomsnittspriserna på hemmamarknaden inte var tillräckliga för att täcka alla kostnader vid normal handel grundades normalvärdet på ett konstruerat värde i enlighet med artikel 2.3 b i grundförordningen.

(28) Sedan de preliminära slutsatserna tillkännagetts yrkade de båda brasilianska producenterna, med stöd av dokumentation, justeringar av det konstruerade normalvärdet för vissa direkta försäljningskostnader och för direkta kreditkostnader.

(29) Detta yrkande har delvis godtagits. De justeringar som begärts för vissa direkta försäljningskostnader har i enlighet med bestämmelserna i artikel 2.9 och 2.10 i grundförordningen tagits med i de slutgiltiga beräkningarna och medfört en minskning med 2,2 % av de konstruerade normalvärdena.

(30) Såvitt avser kreditkostnader måste detta yrkande dock tillbakavisas. Producenterna i fråga har för konstruktionen av normalvärdet inte specificerat dessa kostnader eller separerat dem från de totala finansieringskostnaderna. Mot bakgrund av detta fördelade kommissionen de totala finansieringskostnaderna över försäljningen på hemmamarknaden och exportförsäljningen på grundval av summan av det producerade säljbara tontalet. Denna metod bekräftas därför för det slutgiltiga fastställandet.

(31) För de slutgiltiga utredningsresultaten fastställdes normalvärdet på grundval av de metoder som använts vid det preliminära fastställandet av dumpning sedan hänsyn tagits till ovanstående justeringar.

Sydafrika

(32) En sydafrikansk producent krävde med stöd av bevismaterial en förnyad bedömning av försäljningskostnaderna i gemenskapen. Detta krav har godtagits och lämpliga justeringar i jämförelsesyfte har gjorts.

Dumpningsmarginaler

(33) Mot bakgrund av de slutsatser som angetts ovan beträffande fastställandet av normalvärde och exportpris och jämförelsen dem emellan visade den slutgiltiga granskningen av omständigheterna att det förekom dumpning då det gällde import av den berörda produkten med ursprung i Ryssland, Ukraina, Brasilien och Sydafrika.

(34) De vägda genomsnittliga dumpningsmarginalerna för de berörda länderna och företagen, uttryckta i procent av cif-priserna vid gemenskapens gräns, oförtullat, är följande:

— Ryssland	54,2 %
— Ukraina	43,9 %
— Brasilien	36,1 %
— Sydafrika	
— Highveld Steel and Vanadium Corporation Limited	45,3 %
— Samancor Limited	48,3 %

(35) I avsaknad av nya argument bekräftas härmed slutsatserna i punkt 32 i ingressen till förordningen om preliminär tull då det gäller dumpningsmarginalen för producenter i Brasilien och Sydafrika som inte samarbetade vid detta förfarande.

E. **SKADA**

1. KUMULERING AV DEN DUMPADE IMPORTEN

(36) Beträffande Georgien bekräftas härmed, i avsaknad av nya argument, slutsatserna i punkt 34 i förordningen om preliminär tull då det gäller de obetydliga importvolymerna.

(37) Två sydafrikanska producenter och en av användarindustrins organisationer ifrågasatte kommissionens beslut att kumulera importen från Sydafrika med importen från Ukraina, Ryssland och Brasilien. Man hävdade att medan volymen och marknadsandelarna ökade signifikant för Ukraina, Ryssland och Brasilien under tiden från 1989 och fram till undersökningsperioden, minskade dessa för Sydafrika. Man påpekade vidare att kommissionen i ett tidigare fall hade beslutat att inte kumulera importvolymer som visade diametralt motsatt utveckling (Tungsten Carbide-fallet, EGT nr L 83, 30.3.1990, s. 36). Man hävdade också att utvecklingen av importvolymerna från vart och ett av de exporterande länderna i fråga borde bedömas som likvärdig före kumuleringen eftersom, som det påstods, kommissionen i tidigare fall hade ansett att en ökning av importvolymerna och således importutvecklingen var ett av villkoren för kumulering. Man gjorde också gällande att de sydafrikanska producenternas exportpriser var högre än Ukrainas, Rysslands och Brasiliens.

Slutligen påstod man att den sydafrikanska produktens kvalitet var sådan att den inte konkurrerade med produkterna från de andra berörda länderna, i synnerhet som Sydafrika var det enda landet bland länderna i fråga som fått ISO 9002-ackreditering.

(38) Med beaktande av ovanstående argument och yrkanden beträffande importvolymer, marknadsandelar, exportpriser och den importerade produktens kvalitet bekräftas det att import från Sydafrika bör kumuleras med importen från de andra exporterande länderna i fråga av följande skäl:

— Trots att importvolymen från Sydafrika minskade med 5,4 % från 1989 fram till undersökningsperioden var importen fortfarande betydande. Närmare bestämt översteg importvolymerna hela tiden 50 000 ton, bortsett från 1990 (47 227 ton), och marknadsandelarna låg mellan 12,7 % år 1989 och 9,9 % under undersökningsperioden. I motsats till vad som fastställdes i fallet med Tungsten Carbide visade importen från Sydafrika inte någon diametralt motsatt utveckling. I själva verket sjönk de sydafrikanska importvolymerna under tiden från 1989 fram till undersökningsperioden inte i någon betydande grad utan förblev relativt oförändrade.

— Prisutvecklingen var liknande, dvs. priserna för alla exporterande länder som ingick i undersökningen, även Sydafrika, minskade avsevärt under tiden från 1989 fram till undersökningsperioden.

— Det visade sig att de produkter som importerades från de länder som omfattades av undersökningen konkurrerade sinsemellan och också med gemenskapsindustrins produkter. "ISO 9002"-ackrediteringen innebär inte att en producent som ackrediterats på detta sätt framställer FeSiMn som är annorlunda än de andra producenternas. Den anger att en producent har antagit ett internationellt erkänt kvalitetsstyrningssystem som ger kunderna vissa garantier. Det har vidare fastställts att flera gemenskapsproducenter har ISO 9002-ackreditering och att producenter utan denna ackreditering i alla händelser generellt kan framställa FeSiMn som i kvalitetshänseende är identisk med eller åtminstone liknar de ackrediterades produkt.

(39) En av de sydafrikanska producenterna hävdade dessutom att kommissionen i samband med granskningen av utvecklingen inte bara borde ha beaktat tiden från 1989 fram till undersökningsperioden, utan också år 1988, eftersom detta mera tydligt skulle visa en minskning av importvolymerna från Sydafrika. Exportören gjorde också gällande

att kommissionen, med hänsyn till att tillkännagivandet om att förfarandet inletts hade offentliggjorts den 4 augusti 1993, i stället borde ha valt en undersökningsperiod som låg närmare inledningsdagen än tiden från den 1 april 1992 till den 31 mars 1993. Exportören angav återigen att detta mera tydligt skulle ha visat en minskning av importen av produkten med ursprung i Sydafrika.

(40) Det är allmän praxis hos gemenskapens institutioner att granska utvecklingen av importvolymer, marknadsandelar, priser, osv. under en period på flera år, vanligtvis fyra år inräknat undersökningsperioden. I föreliggande fall valdes en tid som omfattar utredningsperioden (1 april 1992–31 mars 1993) och de fyra kalenderåren 1989–1992. Denna period ansågs lämplig för att ge en objektiv uppfattning om marknadslägets utveckling för samtliga berörda parter. Att lägga till uppgifter från 1988 skulle för kumuleringsändamål inte medföra några andra slutsatser om importvolymernas utveckling och liknande.

(41) Beträffande val av undersökningsperiod bör man lägga märke till att kommissionen i allmänhet siktar på att lägga undersökningsperioden i nära anslutning till dagen för förfarandets inledande. Ibland måste dock andra hänsyn tas med i beräkningen för att säkerställa att bland annat inlämnandet, kontrollen och utvärderingen av uppgifter kan ske snabbt och effektivt, t.ex. genom att upprätta överensstämmelse mellan undersökningsperioden och kalenderåren eller de räkenskapsmässiga kvartalen eller terminerna. Om någon av de berörda parterna anser att den undersökningsperiod som kommissionen valt inte är lämplig måste dock parten i fråga framföra sina invändningar vid första bästa tillfälle, vilket i det här fallet skulle ha varit efter det att frågeformuläret tagits emot och inte först efter det att de preliminära slutsatserna tillkännagetts, vilket var fallet här. I själva verket besvarade exportören i fråga frågeformuläret på grundval av den angivna undersökningsperioden, vilken motsvarar exportörens räkenskapsår, utan någon invändning och inte heller gjordes några invändningar mot undersökningsperioden när de inlämnade uppgifterna kontrollerades vid ett besök på platsen.

2. VÄSENTLIG SKADA

(42) Flera exportörer har hävdat att gemenskapsindustrin inte förorsakats någon väsentlig skada. De har påpekat att de ekonomiska förluster som gemenskapsproducenterna lidit var det enda identifierbara tecknet på skada, medan däremot produktionen och försäljningen av FeSiMn i gemenskapen ökade, produktionskapaciteten förblev den samma och kapacitetsutnyttjandet ökade. Man hävdade vidare att den minskade sysselsättningen inte var en lämplig mätare av skada eftersom den medförde ökad produktivitet.

(43) Kommissionens slutsatser om produktion, försäljning, marknadsandelar och ekonomiska resultat visar tydligt att gemenskapsproducenterna, för att begränsa den skada som den dumpade importen förorsakat, som en reaktion på den pressning av försäljningspriserna som denna import förorsakat, använde strategin att följa prisutvecklingen för att bibehålla sin marknadsandel. Fastän detta mål inte kunde nås fullt ut (marknadsandelen sjönk med 1,2 % från 1989 fram till utredningsperioden) ökade produktions- och försäljningsvolymen och kapacitetsutnyttjandet förblev mer eller mindre konstant. Som en följd av detta har dock gemenskapsindustrin lidit allvarliga ekonomiska förluster som har satt dess existens på spel. Den negativa utvecklingen av gemenskapsindustrins ekonomiska läge utgör ett betydande tecken på väsentlig skada.

(44) En exportör gjorde gällande att gemenskapsindustrins vinstmarginal för 1989 (16,9 % på omsättningen), jämfört med de ekonomiska resultaten för nio tillverkningsindustrier inom metallbranschen i USA, under tiden från 1987 fram till 1992 (som enligt uppgift ligger mellan 7,9 % vinst och 8,5 % förlust), är så utomordentligt hög att den troligen var grundad på otillförlitliga ekonomiska rapporter från gemenskapsproducenterna. Exportören ifrågasatte också de förluster som gemenskapsindustrin lidit under åren mellan 1990 och undersökningsperioden liksom tillförlitligheten i de kostnadsfördelningsmetoder som gemenskapsproducenterna använt. Inget av de båda argumenten styrktes dock ytterligare.

(45) Man ansåg att jämförelsen mellan de ekonomiska resultaten för en bestämd industri (FeSiMn-industrin) och ett flertal andra industrier inte är rättvis och generellt inte utgör någon grund för att ge en rättvis bild av det ekonomiska läget hos FeSiMn-industrin inom gemenskapen. För det andra har undersökningen inte gett någon anledning till att anta att de ekonomiska resultaten på grundval av granskade redogörelser inte var riktiga. Vidare fastställdes det att de fördelningsmetoder som gemenskapsproducenterna använt var lämpliga.

(46) En av exportörerna påstod att den förlust av marknadsandelar som gemenskapsindustrin lidit endast förekommit för särskilda kvaliteter, nämligen FeSiMn med medelhög och låg karbonhalt, medan marknadsandelen för FeSiMn av standardkvalitet, på vilken kommissionen hade grundat prisjämförelserna för både det preliminära och det slutgiltiga fastställandet, hade ökat med 0,5 %.

(47) I detta avseende måste det påpekas att de uppgifter om marknadsandelar som lämnats i detta sammanhang är felaktiga eftersom marknadsandelarna för varje produktkvalitet uttrycks i procent av den totala förbrukningen på gemenskapsmarknaden för alla kvalitetstyper sammanlagt och inte individuellt baserat på förbrukningen av respektive kvalitet. Det lämnade uppgifterna ger därför en felaktig bild av marknadsandelarnas utveckling för dessa olika kvaliteter.

(48) Till sist fastställs det slutgiltigt att gemenskapsindustrin förorsakats väsentlig skada med hänsyn till dess försämrade ekonomiska läge som kännetecknas av ökade förluster under åren från 1989 fram till undersökningsperioden.

F. ORSAKSSAMMANHANG

1. VERKNINGAR AV DEN DUMPADE IMPORTEN

(49) I punkt 57 i ingressen till förordningen om preliminär tull fastställde kommissionen preliminärt att den samlade importen med ursprung i Ryssland, Ukraina, Brasilien och Sydafrika förorsakade gemenskapsindustrin väsentlig skada.

2. ÖVRIGA FAKTORER

Råvarupriser och allmän efterfrågan från stålindustrin

(50) En exportör gjorde gällande att den betydligt ökade tillgången på mangan under flera år, vilket påvisats genom offentliggöranden av den amerikanska Bureau of Mines, som förorsakat att priserna för manganmalm sjunkit med mellan 5 och 10 % årligen mellan 1989 och 1993, tillsammans med den minskade efterfrågan från stålindustrin under samma period, förorsakat prisfallet för FeSiMn på världsmarknaderna och därför också svarade för prisfallet för FeSiMn på gemenskapsmarknaden.

(51) I detta avseende anses det att de sjunkande priserna för manganmalm, som endast utgör 10 – 15 % av den totala framställningskostnaden för FeSiMn, inte ger någon förklaring till de mera betydande minskningarna i priset på slutprodukten under perioden i fråga. För det andra har det fastställts att den totala förbrukningen och följaktligen efterfrågan då det gäller FeSiMn i gemenskapen hade ökat med ungefär 21 % under tiden från 1989 och fram till undersökningsperioden.

Norge

(52) Producenter från Brasilien, Sydafrika och Ukraina liksom en organisation från användarindustrin ansåg att den skada som gemenskapsindustrin förorsakats inte var en följd av import av ferrokiselmangan från de exporterande länderna i fråga utan av import med norskt ursprung. Närmare bestämt hävdade man att den mest betydande minskningen av gemenskapsindustrins vinst ägde rum mellan 1989 (16,9 % vinst) och 1990 (14,9 % förlust), dvs. under en period då importen från de exporterande länderna i fråga endast ökade med 8 000 ton. Det påstods att gemenskapsproducenternas priser på gemenskapsmarknaden under samma period sjönk med 27 % och de norska priserna med 21 % men att priserna på produkten från de exporterande länderna i fråga endast sjönk med 17 %. Man påpekade också att de norska priserna på en av medlemsstaternas marknad år 1990 sjönk med så mycket som 24 %.

(53) I detta sammanhang bör det, då det gäller import av FeSiMn från Norge, påpekas att marknadsandelen minskade från 41,4 % år 1989 till 30,8 % under undersökningsperioden och att de genomsnittliga importpriserna på gemenskapsmarknaden för ferrokiselmangan av norskt ursprung (enligt Eurostat) under undersökningsperioden och kalenderåren 1989 – 1992 hela tiden var högre än de andra exporterande ländernas och gemenskapsindustrins priser. Detta läge avspeglades också under 1989 – 1990, då importen från Norge minskade från 171 887 ton (41,4 % marknadsandel) till 139 928 ton (34,4 % marknadsandel). Fastän de genomsnittliga norska priserna (enligt Eurostat) sjönk med 21 % var de fortfarande ungefär 17 % (eller mer än 80 ecu) högre än de berörda exportörernas vägda genomsnittspriser och 6 % högre än gemenskapsproducenternas priser.

(54) I detta läge anses det inte troligt att importen från Norge bar ansvaret för den skada som gemenskapsproducenterna förorsakats. Dessa argument och krav måste därför tillbakavisas.

Gemenskapsproducenternas konkurrenskraft

(55) De båda brasilianska producenterna som samarbetade vid förfarandet hävdade att den skada som gemenskapsindustrin lidit förorsakats av dess bristande konkurrenskraft. De anförde att redan 1990, då gemenskapspriserna påstods ligga ungefär 12 % över världsnivån, rapporterade gemenskapsprodu-

centerna de första ekonomiska förlusterna. Argumentet åtföljdes av en prisjämförelse för ferrokiselmangan mellan gemenskapen och USA under åren 1989 – 1992. De antydde dessutom att den påstådda ineffektiviteten också framgick av gemenskapsproducenternas låga arbetskraftsproduktivitet, definierad som genomsnittlig produktion per anställd, i jämförelse med icke-gemenskapsproducenter av ferrokiselmangan och lämnade en uppskattning, på grundval av uppgifter i klagomålet, av statistiska uppgifter i USA och "intervjuer".

(56) Som svar på detta påstående bör det observeras att prisjämförelsen mellan gemenskapen och USA inte tar hänsyn till resultatet av det antidumpningsförfarande som genomförts av myndigheterna i USA. Detta förfarande ledde till slutsatsen att USA:s marknad också påverkades av skadligt dumpad import från flera länder. Det förefaller därför troligt att marknadspriserna i USA snedvridits genom illojala förfaranden.

(57) Beträffande gemenskapsindustrins påstått låga produktivitet påpekas det att även om vissa exportörer har konkurrensmässiga fördelar som gemenskapsproducenterna inte har, vilket resulterar i högre produktionskostnader för de senare, skulle detta inte berättiga till att inte vidta åtgärder för att åstadkomma rättelse i sådan fall där skada förorsakad av verkningarna av dumpning har fastställts. Det som är viktigt under dessa omständigheter är att säkerställa att eventuell skada som förorsakats genom bristande konkurrenskraft inte har tillskrivits den dumpade importen. Detta har gjorts i detta fall och antidumpningsåtgärderna är begränsade till dumpningsmarginalen och inte till den högre marginalen för att undanröja skada.

Slutsats

(58) Eftersom det efter införandet av de provisoriska antidumpningsåtgärderna inte framfördes några andra argument rörande orsakerna till vållandet av skada för gemenskapsindustrin, och mot bakgrund av ovanstående överväganden, dras härmed slutsatsen att även om andra faktorer har bidragit till den skada som förorsakats gemenskapsindustrin har den stora mängden billig, dumpad import av FeSiMn med ursprung i Ryssland, Ukraina, Brasilien och Sydafrika i sig åsamkat gemenskapsindustrin väsentlig skada, särskilt i form av stora ekonomiska förluster.

G. GEMENSKAPENS INTRESSE

Stålindustrin

(59) En av användarindustrins organisationer och en oberoende importör har hävdat att kommissionen borde ta hänsyn till gemenskapens stålproducenters intressen som användare av FeSiMn och påpekat att införandet av antidumpningstullar på import av FeSiMn skulle öka ståltillverkarnas produktionskostnader och skada deras internationella konkurrenskraft. Samma organisation har gjort gällande att ett företag har uppskattat att FeSiMn utgör 6 % av företagets bearbetningskostnader för stål.

(60) Kommissionen har under förfarandet fastställt att FeSiMn i allmänhet endast svarar för 1 % av den totala produktionskostnaden för stål. Denna uppgift anger inte den inverkan som kostnaden för FeSiMn har på den totala produktionskostnaden för stål eftersom bearbetningskostnaderna endast utgör en del av den totala produktionskostnaden. Uppgiften klargör inte heller om detta argument grundar sig på läget för stålindustrin som helhet eller endast för vissa grenar av den, t.ex. små stålverk (mini-mills).

Antidumpningstullar och konkurrens

(61) Flera exportörer hävdar att införandet av antidumpningstullar skulle slå ut de berörda exportörerna från gemenskapsmarknaden men inte höja marknadspriserna i gemenskapen till en sådan nivå att gemenskapsindustrin åter skulle bli lönsam. De påstår därför att endast de norska exportörerna skulle gynnas och komma i ett läge där de kunde stärka sin påstått "dominerande ställning". En av exportörerna i fråga påstod att antidumpningstullarna endast skulle tjäna till att stödja den största norska exportören, som redan påstods ha en "dominerande ställning" på gemenskapsmarknaden eftersom denne innehar 6 % av aktierna i COMILOG, ett Gabonbaserat företag som har stora aktieinnehav hos ett antal gemenskapsproducenter.

(62) Med hänsyn till dessa argument och påståenden bör det för det första understrykas att det väsentligen ligger i gemenskapens allmänna intresse att avlägsna snedvridningen av handeln till följd av skadlig dumpning och att återupprätta effektiv konkurrens. Det anses att åtgärder inte nödvändigtvis, varken principiellt eller i förhållande till de särskilda omständigheterna i detta förfarande, skulle medföra att import från de berörda länderna uteslöts från gemenskapsmarknaden. Det anses vidare att ett återupprättande av skäliga marknadsvillkor skulle medföra att gemenskapsindustrin återfår sin livskraft och fortsätter att vara en aktiv marknadsaktör. Införandet av antidumpningstullar skulle alltså inte hindra konkurrensen på gemenskapsmarknaden.

Beträffande påståendet att den störste norske exportören på grund av sitt aktieinnehav i COMILOG skulle ha en dominerande ställning på gemenskapsmarknaden är det högst osannolikt att ett så litet minoritetsaktieinnehav skulle göra det möjligt för den norske producenten i fråga att styra COMILOG och det har inte lagts fram några bevis till stöd för detta påstående. Det förefaller inte heller sannolikt att COMILOG skulle kunna styra beteendet hos de gemenskapsproducenter där det har aktieinnehav. Detta verkar bekräftas av det faktum att det av tillgängliga uppgifter framgår att utvecklingen vad beträffar försäljningsvolym och marknadsandelar var avsevärt sämre för den norske exportören än för de COMILOG närstående gemenskapsproducenterna. Om den norske exportören styrde COMILOG och COMILOG i sin tur styrde de gemenskapsproducenter hos vilka det har aktieinnehav skulle man rimligtvis kunna vänta sig att utvecklingen av försäljningsvolym och marknadsandelar för den norske producenten åtminstone skulle likna utvecklingen av försäljningsvolym och marknadsandelar för gemenskapsproducenterna. Som redan påpekats framgår det av tillgängliga uppgifter att så inte är fallet.

Åtgärderna i fråga kommer inte att minska konkurrensen på gemenskapsmarknaden eftersom produkten kommer att tillhandahållas till rimliga priser inte bara av de klagande gemenskapsproducenterna, de norska exportörerna och de exportörer som omfattas av undersökningen, utan också av gemenskapsproducenter som inte samarbetade och andra exportörer än de norska som inte omfattas av antidumpningsåtgärder (vilka sammantaget under utredningsperioden stod för mer än 15 % av gemenskapens förbrukning av FeSiMn). Dessa argument och påståenden måste därför tillbakavisas.

Ersättning av FeSiMn med andra ferrolegeringar

(63) En exportör påstod att produktionen inom gemenskapens stålindustri, som är nästan den enda användaren av FeSiMn, sjönk med nära 6 % från 1989 och fram till undersökningsperioden, medan kommissionen hade fastställt att förbrukningen av FeSiMn på gemenskapsmarknaden under samma period ökade med 21,4 %. Exportören hävdar att det skulle få betydande följder för fastställandet av gemenskapens intresse om denna situation berodde på att ferrokisel (FeSi) och ferromangan (FeMn) ersatts med FeSiMn eftersom ersättning skulle kunna ske i motsatt riktning sedan antidumpningstullar införts på FeSiMn, vilket skulle förhindra åtgärdernas korrigerande verkan.

(64) Mot bakgrund av kommissionens slutsatser under utredningen förefaller det som om denna ersättning av FeSi och FeMn troligen har skett. Detta ändrar dock inte det faktum att skadlig dumpning, mot vilken gemenskapsindustrin har laglig rätt att skyddas, har förekommit. Målet med detta skydd inom ramen för ett antidumpningsförfarande är att återinföra skäliga marknadsvillkor. Man bör också minnas att antidumpningsåtgärder under en tid har varit i kraft mot viss import av FeSi, vilket kan ha varit en faktor då FeSi ersattes med FeSiMn. Det är dock mindre troligt att införandet av tullar på FeSiMn skulle medföra att ersättning sker i motsatt riktning eftersom tullarna på FeSi fortfarande är i kraft.

Slutsats

(65) Mot bakgrund av ovanstående bekräftas det preliminära fastställandet i punkt 63 i förordningen om preliminär tull att det ligger i gemenskapens intresse att införa antidumpningsåtgärder.

H. ÅTAGANDEN

(66) De ukrainska myndigheterna i samarbete med de ukrainska exportörerna samt de brasilianska och sydafrikanska exportörerna har erbjudit kommissionen åtaganden. Dessa erbjudanden har granskats noga, med särskild uppmärksamhet på möjligheten av att övervaka de föreslagna åtagandena. I det senare avseendet har gemenskapsinstitutionerna i allmänhet vissa reservationer beträffande godtagandet av åtaganden som gäller ferrolegeringsprodukter av detta slag med tanke på de möjligheter till kringgående som uppstår till följd av att produkterna är utbytbara och att det finns olika kvaliteter som betingar olika priser. Med tanke på det begränsade antal tillverkande exportörer som är berörda i detta fall och det slag av marknadsföringskanaler som finns i gemenskapen har kommissionen godtagit erbjudandena från de ukrainska myndigheterna i samarbete med de ukrainska exportörerna och från de sydafrikanska exportörerna (se kommissionens beslut 95/418/EG [1]) eftersom dessa åtaganden skulle undanröja dumpningens skadliga verkan i enlighet med artikel 10.2 i grundförordningen och enligt kommissionens uppfattning skulle kunna övervakas på tillfredsställande sätt.

Beträffande Brasilien har kommissionen beslutat att inte godta åtagandena från de brasilianska exportörerna eftersom de lägsta priserna de erbjudit inte räckte till för att undanröja den skadliga dumpningen. Kommissionen har meddelat de brasilianska exportörerna detta.

Mot bakgrund av ovanstående drar rådet slutsatsen att åtgärder i form av en antidumpningstull bör införas på import av FeSiMn med ursprung i Brasilien.

[1]) Se sida 56 i denna tidning.

Trots att åtagandena från de ukrainska myndigheterna i samarbete med de ukrainska exportörerna och från de sydafrikanska exportörerna godtagits bör en resttull införas på import av FeSiMn med ursprung i Ukraina och Sydafrika för att stödja dessa åtaganden och förhindra att de kringgås.

I. TULL

(67) Provisoriska åtgärder infördes på samma nivå som de konstaterade dumpningsmarginalerna, utom för en av de sydafrikanska producenterna, för vilken tullen infördes på samma nivå som skademarginalen, vilken var lägre än dumpningsmarginalen. De slutgiltiga utredningsresultaten visar att de ändrade dumpningsmarginalerna i samtliga fall är lägre än skademarginalerna, vilket bekräftas eftersom inga synpunkter kommit in efter det att de provisoriska åtgärderna införts. Följaktligen bör slutgiltiga åtgärder införas på import till gemenskapen av FeSiMn med ursprung i Ryssland, Ukraina, Brasilien och Sydafrika på en nivå som skulle eliminera dumpningen, i enlighet med artikel 13.3 i grundförordningen.

När det gäller de brasilianska och sydafrikanska företag som inte samarbetade vid utredningen eller på annat sätt underlät att ge sig till känna bekräftas slutsatserna i punkt 71 i förordningen om preliminär tull i avsaknad av nya bevis eller argument. Följaktligen bör för Brasilien tullen för dem som inte samarbetade ligga på en nivå som motsvarar den dumpningsmarginal som fastställts för de båda samarbetande närstående exportörerna och för Sydafrika på en nivå som eliminerar dumpningen på grundval av den högre av de båda dumpningsmarginaler som fastställts för de båda samarbetande exportörerna.

(68) Med beaktande av hur priskänslig marknaden för ferrokiselmangan är och i syfte att minimera åtgärdernas verkningar på användare i fall av eventuella betydande prishöjningar, bör tullarna i detta fall påföras i form av rörliga tullar. Dessa tullar bör därför fastställas som skillnaden mellan nettopriset fritt gemenskapens gräns, oförtullat, på produkten med ursprung i Ryssland, Ukraina, Brasilien eller Sydafrika och följande minimipriser i samtliga fall där nettopriset fritt gemenskapens gräns oförtullat är lägre:

— Ryssland:	504 ecu per metriskt ton av produkten i fråga
— Ukraina:	492 ecu per metriskt ton av produkten i fråga
— Brasilien:	485 ecu per metriskt ton av produkten i fråga
— Sydafrika:	500 ecu per metriskt ton av produkten i fråga

Tullarna bör inte gälla för import av FeSiMn som framställts och exporterats till gemenskapen av de ukrainska och sydafrikanska exportörer vilkas prisåtaganden har godtagits.

(69) Eftersom importen av FeSiMn med ursprung i Georgien bedömdes vara av liten omfattning och därför inte ansågs ha vållat gemenskapsindustrin skada, ansåg kommissionen det lämpligt att detta avseende avsluta förfarandet (se beslut 95/418/EG).

(70) Kommissionen kommer att följa situationen på marknaden efter att antidumpningsåtgärderna införts och om omständigheterna, särskilt prisutvecklingen, kräver en översyn bör en sådan inledas så snart som möjligt.

J. UTTAG AV PRELIMINÄRA TULLAR

(71) Rådet anser i detta särskilda fall, med tanke på att tullformen ändras, att det inte är lämpligt att slutgiltigt ta ut den preliminära antidumpningstullen. Därav följer att de belopp för vilka säkerhet ställs i form av en preliminär antidumpningstull bör frisläppas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull införs härmed på import av ferrokiselmangan som omfattas av KN-nr 7202 30 30, med ursprung i Ryssland, Ukraina, Brasilien och Sydafrika.

2. För en produkt med ursprung i Ryssland skall antidumpningstullen vara lika med skillnaden mellan de lägsta importpriset på 504 ecu per metriskt ton av produkten och nettopriset fritt gemenskapens gräns oförtullat, i samtliga fall då nettopriset fritt gemenskapens gräns är lägre än det lägsta importpriset.

3. För en produkt med ursprung i Ukraina (Taric tilläggsnummer 8848) skall antidumpningstullen vara lika med skillnaden mellan det lägsta importpriset på 492 ecu per metriskt ton av produkten och nettopriset fritt gemenskapens gräns oförtullat, i samtliga fall då nettopriset fritt gemenskapens gräns är lägre än det lägsta importpriset.

4. För en produkt med ursprung i Brasilien skall antidumpningstullen vara lika med skillnaden mellan det lägsta importpriset på 485 ecu per metriskt ton av produkten och nettopriset fritt gemenskapens gräns oförtullat, i samtliga fall då nettopriset fritt gemenskapens gräns är lägre än det lägsta importpriset.

5. För en produkt med ursprung i Sydafrika (Taric tilläggsnummer 8818) skall antidumpningstullen vara lika med skillnaden mellan det lägsta importpriset på 500 ecu per metriskt ton av produkten och nettopriset fritt gemenskapens gräns oförtullat, i samtliga fall då nettopriset fritt gemenskapens gräns oförtullat per metriskt ton av produkten är lägre än det lägsta importpriset.

6. Om inget annat anges skall gällande bestämmelser om tullsatser tillämpas.

7. Tullen skall inte tillämpas på import av den produkt som specificeras i punkt 1 och som nedanstående företag, vilkas prisåtaganden har godtagits, framställer och exporterar till gemenskapen:

— *Ukraina* (tilläggsnummer 8847 i Taric):
  — Nikopol Ferro Alloy Plant
  — Zaporozhye Ferro Alloy Plant

— *Sydafrika* (tilläggsnummer 8819 i Taric):
  — Highveld Steel & Vanadium Corporation Limited
  — Samancor Limited

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 6 oktober 1995.

På rådets vägnar
J. BORRELL FONTELLES
Ordförande